

Προς στήριξη της προσφυγής της η Arkema ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καταλογίζοντας τις πρακτικές της προσφεύγουσας, των οποίων το υποστατό και ο νομικός χαρακτηρισμός δεν αμφισβητούνται, στην Elf Aquitaine. Η Επιτροπή παρέβη τους κανόνες περί του καταλογισμού των πρακτικών μιας θυγατρικής εταιρίας στη μητρική εταιρία, δεχόμενη αμάχητο τεκμήριο de facto καταλογισμού, το οποίο στηρίζεται στην κατοχή της πλειονότητας του κεφαλαίου της θυγατρικής εταιρίας, και, επομένως, μη αποδεικνύοντας την πραγματική εμπλοκή της μητρικής εταιρίας στις επίμαχες πρακτικές. Κατά την προσφεύγουσα, το αμάχητο αυτό τεκμήριο παραβιάζει τις αρχές της νομικής και εμπορικής αυτονομίας της θυγατρικής εταιρίας, της προσωποπαγούς ευθύνης σε περιπτώσεις παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού, καθώς και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων μεταξύ εταιριών βάσει του νομικού καθεστώτος τους. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε παράβαση ουσιώδους τύπου, καθόσον δεν αιτιολόγησε τη θέσπιση του αμάχητου τεκμηρίου.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε είναι υπέρογκο και αντίθετο προς τις αρχές της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, προβάλλει παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του ποσού εκκινήσεως του προστίμου, κατά τον καθορισμό του συντελεστή που αποδίδει στο πρόστιμο επαρκώς αποτρεπτικό χαρακτήρα και κατά τον καθορισμό του σχετιζόμενου με τη διάρκεια της παραβάσεως συντελεστή.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ακόμη και αν δεν απαλλαγεί η Elf Aquitaine, οι λόγοι ακυρώσεως που αντλούνται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας εξακολουθούν να είναι βάσιμοι. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη δύο φορές τον κύκλο εργασιών της Arkema στους υπολογισμούς της, επιβάλλοντας, κατά τον τρόπο αυτό, διπλή κύρωση για την ίδια παράβαση.

Προσφυγή του Jean-Louis Giraudy κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Απριλίου 2005

(Υπόθεση T-169/05)

(2005/C 171/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean-Louis Giraudy, κάτοικος Παρισιού, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Dominique Voillemot, άσκησε ενώπιον του Πρωτο-

δικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 20 Απριλίου 2004 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Φεβρουαρίου 2005, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή δεν αναγνωρίζονται τα λάθη της ΓΔ Τύπου και απορρίπτεται η διοικητική ένστασή του·
- να διαπιστώσει ότι τα λάθη αυτά του επέφεραν βέβαιη και εκτιμήσιμη ζημία και ότι υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ αυτών των λαθών και της ζημίας·
- κατά συνέπεια, να κρίνει θεμιτή την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη και να καθορίσει το ποσό της αποζημιώσεως για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη στα 500 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά τον κρίσιμο χρόνο των προβαλλομένων γεγονότων, ο προσφεύγων ήταν προϊστάμενος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στη Γαλλία. Με βάση ισχυρισμούς σχετικά με προβαλλόμενες παρατυπίες που είχαν διαπιστωθεί όσον αφορά τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Υπηρεσία Καταπολεμήσεως Απατών έκανε παρέμβαση στην έδρα της αντιπροσωπείας, στις 18 Νοεμβρίου 2002. Την επομένη, ο προσφεύγων μετατέθηκε στις Βρυξέλλες ενώ του απαγορεύθηκε οποιαδήποτε επαφή εντός ή εκτός της Επιτροπής.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται επίσης ότι μια ανακοίνωση τύπου της Επιτροπής, που έγινε στις 21 Νοεμβρίου 2002 και έτυχε ευρείας μεταδόσεως, είχε ως συνέπεια σημαντική σε βάρος του δημοσιότητα. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η εκδοθείσα στις 6 Μαΐου 2003 έκθεση της Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως Απατών κατέληγε στο συμπέρασμα ότι οι εις βάρος του ισχυρισμοί στερούνταν ερείσματος.

Με την υπό κρίση προσφυγή του, ο προσφεύγων επιδιώκει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη από τα γεγονότα αυτά. Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η μετάθεσή του είναι καταχρηστική και αδικαιολόγητη κατά παράβαση του τεκμηρίου της αθωότητας. Ο ενδιαφερόμενος διατείνεται επίσης ότι ο εκπρόσωπος τύπου της Επιτροπής δεν σεβάστηκε τον απόρρητο χαρακτήρα της έρευνας και πρόεβη σε δημόσιες δηλώσεις δυνάμει να βλάψουν την υπόληψή του. Τέλος, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο γενικός διευθυντής της ΓΔ Τύπου πρόεβη σε ορισμένους ισχυρισμούς εναντίον του, παρ' όλο που γνώριζε ότι ήσαν αστήρικτοι.